Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 518
Marți 14 aprilie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In acest număr:

PENTRU TITLUL DE „CEL MAI BUN TRACTORIST"

ȘANSELE TRACTORISTULUI BORDEI NICOLAE

Printre mecanizatorii de la S.M.T.-Făurei, regiunea Galați, care și-au exprimat dorința să participe anul acesta la concursul organizat de M.A.S. pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist" este și Bordei Nicolae.

După cum am aflat de la tov. ing. Cubici Eugen, agronomul șef al stațiunii, stațiunea și-a îndeplinit anul trecut planul de producție în proporție de 118,02 la sută, realizînd un volum total de 56.841 hantri. Cele 13 gospodării colective și 2 întovărășiri din raza de activitate a stațiunii au primit un sprijin prețios din partea S.M.T.-ului, care le-a executat un volum complex de lucrări mecanizate. Astfel, în afară de lucrările de bază ale solului și de prășit mecanic, recoltat cu combina, selectat, irigat, mecanizatorii S.M.T.-ului Făurei au mai executat lucrări de desțelenit, defrișat (cu puternicul tractor sovietic DT-54), treierat floarea-soarelui, bătut porumb, tocat și însilozat nutrețuri, tunsul electromecanic a 3.500 oi, diferite transporturi etc. Printre vrednicii mecanizatori care au participat activ la executarea acestor munci se numără și tractoristul combiner Bordei Nicolae.

Bordei Nicolae face parte din brigada a V-a care-și desfășoară munca pe tarlalele gospodăriilor colective „23 August" din Vizireni și „I. C. Frimu" din Făurei-sat. Cu ce șanse de reușită participă Bordei Nicolae la concursul pentru titlul de „cel mai bun tractorist"? Trebuie arătat aici că cu mari șanse. Facem această afirmație bazați pe faptul că acest vrednic mecanizator execută diferite lucrări în tot cursul anului. Nu e de văzut în stațiune, decît în perioada cînd trebuie să-și repare tractorul U.T.O.S.-2 și combina S-4 pe care o are în primire de peste 7 ani. In perioadele dintre campaniile de primăvară și vară, el execută lucrări de prășit mecanic și strînge vara cu ajutorul combinei recoltele de păioase. Toamna, cu combina transformată, recoltează floarea-soarelui. Intre timp, cu tractorul execută diferite alte lucrări: arat, semănat, discuit, cultivat etc.

Acum, după ce a terminat muncile din epoca I-a, pînă la începerea însămînțării porumbului, el execută arături în orezăriile și grădinile de zarzavat ale celor două gospodării colective. La ora cînd apar aceste rînduri, cei 193 hantri planificați pentru întreaga campanie de primăvară sînt aproape executați în întregime. Iată dar că harnicul mecanizator Bordei Nicolae participă la concurs cu mari șanse de cîștig.

I. LEȘEANU

În întîmpinarea ZILEI de 1 MAI — Cu toate forțele pentru succesul lucrărilor agricole de primăvară

Însămînțează porumbul

● Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Aricești — Rahtivani — regiunea Ploești, avînd ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Bărcănești, au terminat de însămînțat cu porumb cele 65 ha planificate. Colectiviștii au folosit sămînță de porumb hibrid. In mod deosebit s-au evidențiat la aceste lucrări colectiviștii Florescu Alexandru, Nițu Maria și Dragomir Aurelia.

● Rezultate deosebit de frumoase s-au obținut în ultimele zile la însămînțatul porumbului în comuna Vîrvor — regiunea Craiova. Aci, au fost însămînțate pe tarlalele celor 6 întovărășiri agricole peste 150 de ha cu porumb, din cele 560 ha planificate. La obținerea acestor succese o contribuție de seamă au adus mecanizatorii de la S.M.T. Circea.

● Și membrii gospodăriei colective „6 Martie" din Găești, regiunea Pitești, au pornit la însămînțatul porumbului. Colectiviștii Ioniță Lazăr, Elena Băcăreanu și Gh. Ionescu s-au evidențiat ca mînuitori de agregat, din primele zile de lucru.

● In raionul Negru Vodă din regiunea Constanța, însămînțatul porumbului se desfășoară din plin în 18 gospodării colective, printre care cele din comunele Independența, Vîlcelele și Bărăganul. La gospodăriile colective din comunele Corbu de Sus, Valea Neagră și Vadu, mecanizatorii de la S.M.T. Sibioara au însămînțat 250 ha.

● Și în regiunea Timișoara a început de cîteva zile însămînțatul porumbului. Pînă acum cîteva zile, în regiune fuseseră însămînțate 34.000 ha cu această cultură. Cele mai mari suprafețe au fost însămînțate în raioanele Timișoara și Gătaia.

● Pe tarlalele multor întovărășiri din raionul Trușești, regiunea Suceava, a început însămînțatul porumbului. Pînă în prezent, întovărășirile din regiune au însămînțat în comun 2.700 ha cu porumb dublu hibrid și porumb Portocaliu de Tg. Frumos. Trebuie subliniat că cele 547 de întovărășiri din regiune care însămînțează în comun porumb în primăvara aceasta, au strîns 572 tone de semințe pe care le-au schimbat la bazele de recepție cu porumb hibrid sau Portocaliu de Tg. Frumos.

REȚINEREA APEI IN SOL

In aceste zile reținerea apei în sol constituie o preocupare de seamă a colectivului de muncă din gospodăria de stat Bulgăruș, raionul Jimbolia. Paralel cu însămînțările de primăvară aici s-au efectuat lucrări de cultivație a ogoarelor de toamnă pe mai bine de 500 de ha și grăpatul pe 600 ha însămînțate cu grîu. In fotografie: tractoristul Victor Prundeanu de la secția Gotlob execută grăpatul grîului cu grapa cu colți reglabili.

Se organizează Consiliile de conducere în gospodăriile de stat

Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea conducerii și controlului de partid și activității economice în gospodăriile agricole de stat a fost primită cu mult interes de către muncitorii, tehnicienii și inginerii G.A.S.-urilor din raionul Rupea.

In ziua de 3 aprilie, în toate gospodăriile agricole de stat din acest raion au avut loc adunări ale organizațiilor de partid lărgite. Cu acest prilej, au fost înființate consiliile de conducere. In aceste consilii au fost cuprinși directorii fiecărei gospodării de stat, organizatorii de partid, inginerii șefi, contabilii șefi, președinții comitetelor de întreprindere, secretarii organizațiilor U.T.M., zootehnistul șef, șeful de secție și mecanicii șefi de secție. In cadrul adunărilor au fost prezentate scurte referate de către directorii unităților în care aceștia au informat despre activitatea ce se desfășoară în prezent în gospodării și au arătat sarcinile ce revin colectivelor de muncă, în lumina Hotărîrii partidului și guvernului.

Cu acest prilej, muncitorii fruntași din gospodăriile agricole de stat s-au angajat să sprijine activitatea consiliilor, în scopul unei cît mai bune organizări a muncii și creșterii producției agricole.

T. TIRNAVOI
corespondent

★

In gospodăriile de stat din regiunea Constanța, săptămîna trecută au fost constituite consiliile G.A.S.

Din consiliul gospodăriei de stat Moșneni, raionul Negru Vodă, fac parte tovarășii: Stroe Stan, director, Stan C. Ion, organizator de partid, inginerul Andrei Simionescu, agronom șef al gospodăriei, contabilul șef Ionescu Aurel, Petre Gobeagă, președintele comitetului de întreprindere, Maioru Constantin, secretarul organizației de bază U.T.M., șefii celor patru secții și alți ingineri și tehnicieni din conducerea gospodăriei.

★

Și la gospodăriile agricole de stat Progresul, Zvoriștea și Șendriceni din raionul Dorohoi au fost constituite consiliile G.A.S.

La gospodăria de stat Șendreni, tov. Mihai Bîrzu, directorul gospodăriei, a arătat cu acest prilej, care sînt sarcinile ce revin muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor, pentru a se obține în acest an recolte bogate la hectar și producții bune în sectorul zootehnic, cu un preț de cost cît mai redus.

Muncitorii și tehnicienii fruntași care au luat parte la adunarea de constituire a consiliului G.A.S., — ca de exemplu, mecanizatorii Teodor Armașu și Vasile Crusnischi, și-au luat angajamentul să depună eforturi sporite, spre a mări productivitatea muncii și a obține economii cît mai de seamă în sectorul lor de activitate.

★

Deși bine înzestrate cu tractoare și mașini agricole la cele 3 secții ale gospodăriei de stat Livada, regiunea Baia Mare, mecanizarea lucrărilor agricole nu s-a făcut pînă acum pe măsura posibilităților, deoarece a lipsit un îndrumător al mecanizatorilor în secții, cu o bună pregătire și un înalt simț de răspundere.

De cîteva zile, la secția Medieșul Aurit a gospodăriei a fost încadrat în funcția de mecanic șef al secției, comunistul Arpad Naghy, unul din cei mai pricepuți mecanici de la fabrica „Unio" din Satu Mare. Din primele zile, mecanizatorii au și primit un sprijin prețios din partea acestui vrednic tehnician.

LA CERCUITUL VIEI

La gospodăria agricolă de stat din comuna Buftea, regiunea București se execută în vie cercuitul. In fotografie: muncitorii din echipa tov. Niță Dumitru, care au făcut pînă acum această lucrare pe 6 hectare, din cele 16 ha. ce le revin.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Muncă rodnică în brigăzile de mecanizare completă

Am ajuns la gospodăria agricolă de stat „Berea Barbu" din regiunea Galați. Știam mai de mult că la această gospodărie există cîteva brigăzi de mecanizare completă. Pînă să ajung însă la sediul gospodăriei, am trecut pe lîngă o tarla întinsă, proaspăt arată și grăpată. Nu se auzea nici un duduit de tractor, nici un zgomot care să dovedească cît de cît, că pe pămînturile acestei gospodării, campania însămînțărilor de primăvară este în toi. Cu cît mă apropiam însă de centrul gospodăriei, deslușeam bine bocănituri de ciocane sau duduit de tractoare. „Tii! Dumnealor în loc să lucreze în cîmp, repară la tractoare", — mi-am spus.

Intr-adevăr, cînd am ajuns în curtea spațioasă a secției mecanice, sumedenie de mecanizatori îmbrăcați în salopete uleioase, trebăluiau de zor în jurul a numeroase combine, secerători-legători ori tractoare.

„Bunea Vasile, tractorist din brigada I-a de mecanizare completă — s-a recomandat unul; Mocanu Ștefan tot din a I-a... Cuconu din a II-a de mecanizare, completă ceilalți..."

— Dar ce? Vi s-au defectat tractoarele, de sînteți cu ele la atelier și nu în cîmp?

— Nu-s stricate. Le curățăm și le revizuim. In cîmp, deocamdată nu avem ce căuta. Am terminat cu epoca I-a și pregătim asaltul pentru însămînțările din a doua, îmi spuse tractoristul Bunea, care meșterea pe sub U.T.O.S.-ul lui.

Dar iată-l și pe tov. ing. Eugen Popescu, agronomul șef al gospodăriei. L-am întrebat cum au lucrat pînă acum brigăzile de mecanizare completă în primăvara acestui an și care dintre ele au dovedit și unele lipsuri.

— Toate cele 3 brigăzi de mecanizare completă, au lucrat minunat în campanie. Dacă vreți să vă convingeți, ascultați și notați: In gospodăria noastră avem 3 brigăzi de mecanizare completă. Toate 3 sînt înzestrate cu utilajul prevăzut în regulament și au în primire suprafața de teren stabilită. Ele au terminat la timp toate lucrările prevăzute pentru epoca I-a. Ba au pregătit și terenul pentru însămînțarea porumbului, lucrare pe care o vom începe zilele acestea. Brigăzile sînt în întrecere socialistă. Și ceea ce trebuie îndeosebi știut, e că lupta între ele pentru lucrări de calitate, pentru îngrijirea utilajului și economii, e dîrză. Să luăm, de pildă, brigada I-a care e formată din mecanizatorii Nicolae Cristea, Dumitru Leca, Ștefan Mocanu, Bunea Vasile, Zaharia Neagu și Gheorghe Gogu. Această brigadă a avut pînă acum de executat, potrivit contractului, următoarele lucrări: să însămînțeze 140 ha cu floarea-soarelui, să grăpeze 240 de ha cu grîu de toamnă, să semene 40 de ha cu ovăz pentru masă verde și să grăpeze 80 ha cu lucernă. Ei bine, toate aceste lucrări au fost executate în timpul optim. Ba, în afara contractului, după ce și-au terminat lucrările ce le reveneau, — ca și celelalte două brigăzi de altfel — a mai transportat gunoi de grajd și îngrășăminte chimice la grădina de legume și la orezărie. Apoi, brigada a discuit întreaga suprafață de teren pe care o va însămînța cu porumb. Mecanizatorii au făcut numai lucrări de bună calitate.

— Cum se explică aceste succese? am mai întrebat eu.

— In primul rînd prin buna organizare a muncii, prin interesul și dragostea pe care o manifestă tractoriștii pentru îngrijirea tractoarelor și mașinilor ce le-au fost încredințate. Inainte de începerea campaniei, fiecare tractorist și-a cunoscut bine planul de lucrări pe care trebuia să-l execute. Zilnic, seara, după încetarea lucrului, mecanizatorii își curăță tractorul cu atenție. In brigadă, nu există goană după hantraj, ci se urmărește calitatea lucrărilor. Băieții se ajută întotdeauna la nevoie, unii pe alții. In brigadă munca e bine organizată, evitîndu-se deplasările în gol. Toate acestea au făcut ca pînă acum, pe brigadă să se economisească aproape 1.500 litri de motorină. In loc de 18,500 kg de motorină la hantru, tractoarele brigăzii au consumat doar cîte 14—15 litri. In tot cursul lucrărilor de pînă acum tractoarele au mers ca ceasul, fără nici o reparație.

— Dar la celelalte brigăzi?

— V-am spus că cele 3 brigăzi sînt la fel de bune. Rezultatele dobîndite de către fiecare, sînt aceleași. De altfel, mecanizatorii din celelalte brigăzi formate din tractoare K.D. iau un bun exemplu din activitatea brigăzilor de mecanizare completă, mi-a mai spus inginerul Popescu. Dacă vreți totuși să... „prindeți" la noi și ceva critic, puteți scrie că ne-au mai rămas cîteva combine și secerători-legători nereparate. Dar și acestea o să fie gata în scurtă vreme...

GH. BACIU

Noi pămînturi redate agriculturii

In comuna Vărd, raionul Agnita, regiunea Stalin, în ziua de 5 aprilie a fost deschis un nou șantier de muncă patriotică în vederea reprofilării văii Vărdului. In ziua deschiderii au luat parte la muncă peste 650 oameni, muncitori, tehnicieni și funcționari din întreprinderile orașului Agnita și țărani muncitori din comunele Vărd, Chirpări, Bîrghiș, prestînd peste 2.800 de ore muncă voluntară.

Prin reprofilarea văii Vărdului se vor reda agriculturii 137 ha de teren. In același timp se va asigura apărarea comunei Vărd de inundații.

M. STERE
corespondent

Intrecere între brigăzile gospodăriei

Gospodăria agricolă de stat Poiana este cea mai mare unitate agricolă socialistă din raionul Turda.

In scopul folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, înainte de începerea campaniei agricole din primăvara acestui an, la această gospodărie au fost organizate trei brigăzi de mecanizare completă, care au fost repartizate la secțiile Bodeni, Craierăț și Poiana.

Intre aceste brigăzi de tractoare s-a organizat o întrecere socialistă, cu obiectivele: lucrări de cea mai bună calitate, creșterea productivității muncii pe tractor, reducerea prețului de cost al hantrului.

Incă de la 26 martie, brigada de mecanizare completă de la secția Bădeni terminase toate însămînțările din epoca I-a, grăpatul arăturilor adînci și a culturilor din toamnă. La această secție, mecanizatorii au distribuit și îngrășăminte chimice suplimentare pe o suprafață de 120 ha cu grîu de toamnă și 40 ha cu orz de toamnă. Totodată, ei au pregătit în mod exemplar terenurile pe care se vor însămînța porumbul boabe și porumbul siloz.

Printre mecanizatorii brigăzii de la secția Bădeni care s-au evidențiat în mod deosebit se numără tov.: Pura Matei, Cherean Vasile și Khis Iosif.

Demn de subliniat e faptul că la secția Bădeni, în fiecare seară, tov. inginer mecanic Mureșan Gavrilă, șeful secției, ține cîte o consfătuire de producție în cadrul căreia se analizează munca de peste zi și se trasează sarcinile pentru ziua următoare. Această metodă de lucru a dat rezultate foarte bune, mecanizatorii de aici situîndu-se în fruntea întrecerii între brigăzile gospodăriei.

ȚIENDEANU LAZĂR
corespondent

ÎN REGIUNEA GALAȚI

MAI MULTĂ ATENȚIE LUCRĂRILOR ÎN OREZĂRII

Pentru multe din gospodăriile colective și întovărășirile agricole din regiunea Galați, cultura orezului a devenit în ultimii ani o importantă sursă de venituri bănești. Prețurile bune și ferme acordate de stat prin sistemul de contractare a acestei culturi îi fac pe colectiviști și întovărășiți să lupte pentru recolte cît mai bogate. De la an la an a crescut priceperea lor în cultivarea orezului, de la an la an au sporit simțitor producțiile la ha și deci și veniturile realizate de la această cultură. Gospodăria colectivă „1 Mai" din Cîineni, raionul Filimon Sîrbu, bunăoară, obținînd în anul trecut pe 51 ha o producție medie de 4.169 kg de orez la hectar, a realizat un venit de peste 460.000 lei, iar gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din Vișani, tot din același raion, a încasat în toamna trecută peste 1.500.000 lei pe orezul recoltat de pe 150 ha.

Veniturile frumoase aduse de cultura orezului, i-au determinat pe colectiviști să extindă suprafețele cultivate, cu această plantă. Față de 150 de ha cultivate în 1958 cu orez, colectiviștii din Vișan, de pildă vor extinde anul acesta cultura orezului la 170 de ha, iar gospodăriile colective din raionul Brăila vor cultiva în anul în curs cu peste 250 de ha de orez mai mult decît în anul precedent. In sectorul cooperatist din agricultura regiunii Galați, se va cultiva în acest an cu orez o suprafață de aproximativ 3.700 de ha.

AMENAJĂRILE ȘI REAMENAJĂRILE TREBUIE GRABNIC TERMINATE

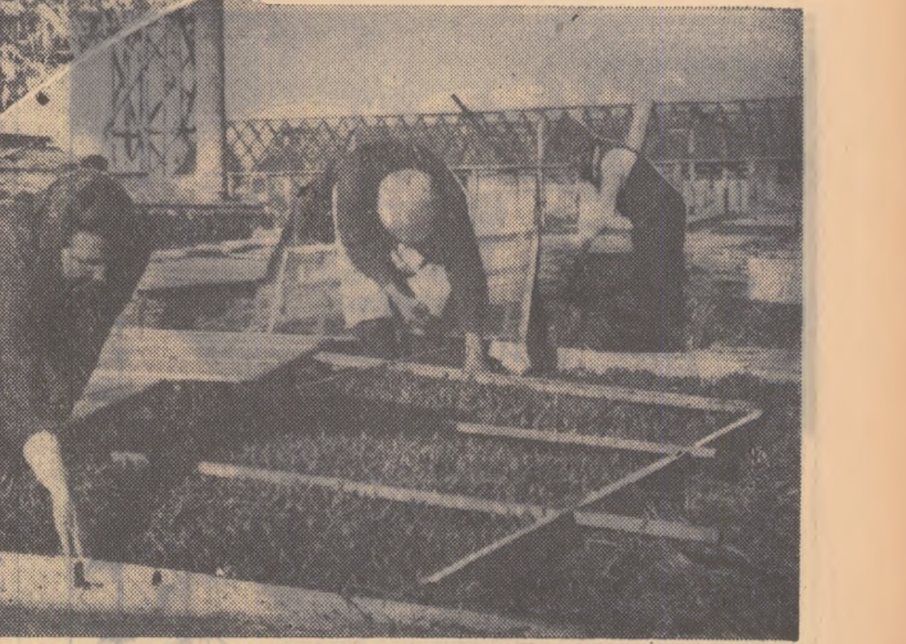
Din suprafața ce va fi cultivată cu orez în anul acesta în regiunea Galați, doar 1.982 de ha reprezintă orezăriile curente, adică terenuri folosite și în anul trecut pentru această cultură; restul sînt terenuri noi, ori readuse în cultură, terenuri care necesită amenajări complete sau reamenajări. Pentru a constata care este stadiul acestor lucrări, am făcut zilele trecute o vizită în cîteva din unitățile cultivatoare de orez. De la început, trebuie arătat că situația în această privință este nesatisfăcătoare. Pînă mai zilele trecute în raionul Brăila, spre exemplu, din cele aproximativ 600 de ha de orezării care necesită reamenajări, fuseseră executate lucrările respective doar pe 95 de ha. Slab se desfășoară reamenajarea orezăriilor în gospodăriile colective din comunele Latinu, Scorțaru Nou, Cotul Lung etc., care abia în ultimele zile au pornit la această acțiune. Mai rău se prezintă lucrurile cînd ne referim la amenajarea terenurilor noi luate în cultură. In întreaga regiune, din cele 928 de ha de terenuri noi pentru orezării, pînă în prezent au fost începute lucrările doar pe 646 de ha. O serie de gospodării colective n-au pornit la amenajarea terenului deoarece încă nu au primit proiectele sau amplasamentele respective. O serioasă vină în această privință o are Oficiul regional de îmbunătățiri funciare (O.R.I.F.), care deși a primit din vreme comenzile pentru întocmirea acestor proiecte și s-a angajat să le execute, nu le-a terminat nici pînă în momentul de față. Astfel, gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Rosetti, raionul Filimon Sîrbu, avînd comandat ORIF-ului încă de la 2 martie proiectul pentru amenajarea celor 45 de ha pe care le va cultiva în acest an cu orez, nu l-a primit nici pînă în prezent. De asemenea gospodăria colectivă „Zorile Noi" din comuna Racoviță, raionul Brăila, nu poate să înceapă lucrările de amenajare a celor 42 de ha de orezărie, deoarece nu sînt făcute încă amplasamentele respective. Oficiul regional de îmbunătățiri funciare din Galați (director Culuri Mihai, ing. șef Andrievici Mihai), dă dovadă de nepăsare față de soarta acestor lucrări, acordînd o asistență tehnică necorespunzătoare executării lor. Neîndrumați de oameni de specialitate, desigur că cei care execută lucrările de amenajare se găsesc în situația de a face lucrări de proastă calitate. Mai mult chiar, din necunoașterea terenului de către cei care întocmesc proiectele, la unele gospodării au fost trimise proiecte a căror realizare este neeco-

V. POMPILIU

(Continuare în pag. 3-a)

LUCRĂRI ÎN SERĂ ȘI RĂSADNIȚE

Membrii gospodăriei colective din Biled, regiunea Timișoara, și-au propus ca în acest an să obțină din sectorul legumicol un venit de peste un milion de lei. Să realizezi o asemenea sumă de pe o suprafață de numai 32 de ha nu-i de loc ușor. De aceea, colectiviștii din Biled dau o deosebită atenție obținerii de legume timpurii. In fotografia de sus: colectivistul Gheorghe Neiman, repicînd răsadul de roșii în seră. In fotografia de jos: Ana Folmer și Martin Einghelman, făcînd plivitul în răsadnițe.

Foto: V. CAZACU

Angajamentele tineretului

Meleagurile ieşene întineresc cu fiecare nouă primăvară, îşi schimbă înfăţişarea de veacuri într-o prefacere adîncă, înnoitoare. Ogoarele cunosc freamătul muncii pentru obţinerea de producţii tot mai mari, oamenii trăiesc bucuria unei vieţi noi intrînd în întovărăşiri şi gospodării colective. Cu fiecare an se schimbă tot mai mult faţa satelor ieşene unele cu obîrşie pierdută undeva în străvechile file de cronică. Se construiesc zeci de şcoli noi, cămine culturale, magazine, creşe, case de naşteri şi dispensare.

Se înfrumusețează satele şi viaţa oamenilor, dar mai ales se ridică un tineret nou, de nădejde.

In fruntea multor iniţiative valoroase sînt tinerii ţărani muncitori. Ei au pornit acţiuni pentru înfrumuseţarea satelor, pentru plantarea de pomi, s-au angajat să irige culturi, să facă lucrări de îmbunătăţiri funciare, să transporte îngrăşăminte pe ogoare, să curețe păşunile, să facă cît mai multe însilozări, să îngrijească metodic de animale sau de culturile de plante tehnice.

Iniţiativele lor îndrăzneţe cuprind cele mai diferite sectoare ale agriculturii şi reprezintă acţiuni de seamă în cadrul sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa sectorului agricol şi silvic. In fruntea acestor acţiuni ce se vor realiza prin contribuţie voluntară sînt organizaţiile U.T.M., care mobilizează tineretul sătesc pentru a

Munca patriotică a tineretului din raionul Negreşti se desfăşoară în aceste săptămîni cu intensitate. In fotografie: instructorii de pionieri din raionul Negreşti, lucrînd voluntar la amenajarea unei platforme de gunoi de grajd.

îndeplini şi depăşi întregul volum de lucrări din agricultură şi silvicultură.

Drumeţind de curînd prin raionul Negreşti, am putut să cunosc cîteva din angajamentele pe care şi le-au luat tinerii din acest raion. In primul rînd să facă în cursul acestui an 30 platforme de gunoi. Pînă acum au fost realizate 20 platforme. Din cele 48.000 tone gunoi planificate pe întregul an s-au cărat în primăvară peste 25.000 tone. Tinerii din raionul Negreşti vor lua în îngrijire 280 de ha sfeclă de zahăr şi 160 ha la floarea-soarelui, vor însiloza în acest an 12.000 tone furaje.

Anul trecut raionul U.T.M. Negreşti a fost fruntaş pe regiune în ce priveşte acţiunea de curăţire a islazurilor. Anul acesta tinerii din raion vor curăţa islazuri pe o suprafaţă de 7.200 ha.

In acţiunea de redare de noi terenuri agriculturii, organizaţiile de bază U.T.M. din raion vor participa la lucrările şantierului de la Dumeşti unde, prin îndiguire, se va reda circuitului agricol 800 hectare. Organizaţiile U.T.M. din comunele Negreşti, Oşeşti, Tansa vor întreprinde acţiuni pentru combaterea eroziunii de suprafaţă a unor terenuri de peste 260 hectare. De asemenea, tinerii din comunele Dagîta, Negreşti, Dracseni, Ţibăneşti, vor face bazine de acumulare pe o suprafaţă de 100 ha.

Organizaţiile de bază U.T.M. şi-au propus să îngrijească de 20 ferme de păsări. Astfel, utemiştii de la gospodăria de stat Dagîţa, vor lua în îngrijire 600 de păsări, la gospodăria colectivă Ţibăneşti 300 păsări, la gospodăria colectivă Cuza Vodă, de asemenea, 300 de păsări.

Toate acestea sînt angajamente importante, gîndite şi urmărite cu mult spirit de răspundere. Munca patriotică a tineretului din raionul Negreşti reprezintă o contribuţie însemnată pentru propăşirea economiei naţionale.

Angajamente asemănătoare şi-au luat şi tinerii din raionul Hîrlău. Bunăoară ei s-au angajat să amelioreze şi să se redea agriculturii o suprafaţă de 250 de ha. In două din gospodăriile colective din raion tinerii vor planta prin muncă voluntară cîte 1 ha de vie. Terenul destinat acestei lucrări a fost de acum desfundat. Brigăzile de tineret din raionul Hîrlău vor lua în îngrijire 155 de ha însămînţate cu sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui, angajîndu-se să obţină la sfecla de zahăr o producţie medie de 30.000 kg sfeclă la hectar, iar la floarea-soarelui o producţie medie de 2.000 kg la ha.

Pentru îmbunătăţirea calităţii pămînturilor, pentru a obţine sporuri însemnate de recolte la toate culturile, tinerii din raionul Hîrlău s-au angajat să transporte şi să încorporeze în sol — prin muncă voluntară — 35.000 de tone îngrăşăminte naturale. Pentru a contribui la dezvoltarea creşterii animalelor şi a mări productivitatea acestora utemiştii de la gospodăria agricolă colectivă Chişcăreni vor lua în răspunderea lor o brigadă pentru creşterea porcilor şi una pentru creşterea oilor. In anul 1959 tinerii din raion vor contribui la însilozarea a 2.000 de tone furaje, vor asigura irigarea a 70 de ha de culturi, vor planta pomi pe şosele etc.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm aceste anagajamente patriotice ale tineretului au şi început să fie îndeplinite. Şi există toate posibilităţile ca ele să fie depăşite.

LUCIAN DRAJNA

Corul din comuna Stîlpu

In comuna Stîlpu, regiunea Ploeşti, formaţiile de cor, teatru şi jocuri naţionale ale căminului cultural desfăşoară o rodnică activitate. In fotografie: corul dirijat de tovarăşul Constantin Mehedinţi în timpul unui festival dat de curînd.

Avantajele contractărilor

Preţuind pe deplin ajutorul pe care l-au primit din partea statului, pentru continua dezvoltare a gospodăriei lor colectiviştii din Uihei au socotit o datorie patriotică să vîndă statului pe bază de contract plusul lor de produse cerealiere şi animale. Acest lucru este, de altfel şi în interesul lor. Experienţa anului trecut le-a dovedit limpede ca în urma contractărilor au realizat un venit de peste 2.300.000 de lei, din care 14 la sută s-a vărsat la fondul de bază (care în prezent este de peste 1.300.000 de lei).

In acest an, gospodăria are 300 ha semănate cu grîu, 20 de ha cu floarea-soarelui, 30 ha cu orz, 105 ha sfeclă de zahăr, 40 de ha cînepă; porumb vor semăna 236 de ha. La propunerea organizaţiei de bază şi a consiliului de conducere, adunarea generală a hotărît să contracteze în acest an cantităţi mai mari de produse decît în 1958. Astfel, s-au contractat 130.200 de kg grîu, 109.000 de kg porumb, 30.200 de kg floarea-soarelui şi 9.000 de kg orz.

EMILIA CULEA
corespondent

Plantări de vii la Murfatlar

— Il căutaţi pe inginerul Stoicescu, tovarăşe? Uite-l colo. Grăbiţi-vă, că pleacă unde se fac plantările...

Peste cîteva minute, călătoream într-o maşină, împreună cu şeful secţiei viticole a gospodăriei de stat din Basarabi, regiunea Constanţa, către Valea Carasului, care în scurtă vreme va deveni una dintre cele mai mari şi mai vestite podgorii ale ţării.

Gospodăria de stat din Basarabi are deja 600 de hectare cu vie plantată în ultimii 3 ani. Anul trecut, via cea veche (pe 17 ha) a dat 4.858 kg struguri la hectar; de pe alte 170 de hectare cu vie în anul al 3-lea (fără a fi planificată a rodi) s-au cules 2.800 kg de struguri; celelalte vii — pînă la 600 de hectare sînt vii mai tinere. In toamna anului 1958 — aici s-au plantat încă 50 de ha; iar în primăvara aceasta, pînă acum 120 de hectare.

— Acum mai sînt de plantat numai 30 de hectare îl auzii pe inginerul Stoicescu Niculae. Media zilnică a plantărilor a fost de 3,5—4 hectare.

Priveam pămîntul. Era desfundat din toamnă, dar arăta ca un pluş peste care trecuse o perie uriaşă. Mecanizatorii zăboviseră cu discuitoarele, cu grapele şi tîrîşurile, mărunţind pămîntul. In lungul văilor, se vedeau femei şi bărbaţi.

Iată... Unii înfig nişte bucăţi de trestie la distanţe egale. Fac pichetatul. Alţii vin în urmă cu viţele cu rădăcini. Ca să nu se usuce firişoarele de rădăcini, pînă în clipa cînd sînt introduse în gropi, viţele sînt ţinute în locuri ferite de vînturi, în gropi cu mocirlă. Unii muncitori execută gropile unde vor fi introduse viţele. Alţii aşează viţele în gropi (în aşa fel încît punctul de altoire să fie la nivelul solului) şi adăugă pămînt reavăn, pînă ce acopăr rădăcina fiecărei viţe. Apoi şi cîte 300 grame de mraniţă, după care presează bine pămîntul pentru a se fixa de rădăcină. Pe urmă, adăugă pămînt şi îl presează pînă la umplerea gropii.

Din urmă alţi muncitori făceau muşuroaie în jurul fiecărei viţe.

Stau de vorbă cu brigadierii Bob Andrei şi Stanca Lucian, care supraveghează pichetatul şi plantatul. Imi vorbesc despre varietăţile plantate — Fetească, Pinot-gris, Chardonai.

— Ştiţi cum o să arate văile astea toamna, peste 4-5 ani, cînd vom ajunge la 1.600 de hectare cu vie? Un furnicar de oameni, care vor aduce coşurile pline cu struguri la camioane. Iar acestea se vor îndrepta în şiruri, către marile noastre crame.

M-am oprit şi mai departe, unde, în viile de pe cele 600 de hectare, alţi muncitori făceau tăieri şi împrăştiau gunoi de grajd, pe care plugul tractorului îl băga sub brazdă. Gospodăria a şi asigurat peste 800 de tone de gunoi de grajd, iar tractoriştii Niţă Ion şi Subţirică Alexandru, cu 2 remorci, continuau transportul...

AL. RAICU

Pe întrecute

Se purta una din discuţiile cele mai aprinse. Cu ironii spuse pe un ton vesel, brigadierii se înţepau între ei asistaţi de restul colectiviştilor. Cînd vorbea Ionel Moraru brigadierul de la a 3-a, cei din brigada lui Constantin Toşa de la I a, zîmbeau îngăduitor. Şi invers. Fiecare ştia ce ştia.

— De ce v-aţi angajat numai cu 25.000 la sfecla de zahăr? Noi vom scoate 30.000!

Intrebarea lui Moraru a fost pusă, bineînţeles, lui Toşa care nici nu-l lăsă să termine.

— De la 18.000 cît e planul gospodăriei, 25.000 e ceva. Aud? Dar voi de ce aţi pus la porumb numai 2.300? O sută de kg peste plan nu-i mare lucru. Noi vom scoate spor de 300 de kg. la hectar.

Am înţeles. Cei de faţă discutau despre angajamentele ce şi le luaseră pentru a depăşi producţiile planificate de gospodărie.

Să învinuieşti pe colectiviştii din Sinoe, regiunea Constanţa — pentru că despre ei este vorba — de uşurinţă la votarea planului de producţie, ar însemna să dai într-adevăr dovadă de uşurinţă. Cine nu-i cunoaşte, cine n-a auzit de vrednicia lor? Producţii de 1.600 kg. de grîu, 2.200 kg. de porumb, 18.000 kg. de sfeclă de zahăr, 1.300 de kg. floarea-soarelui la hectar, cît se prevede în planul aprobat la începutul anului, nu-i glumă. N-au trecut mulţi ani de cînd 1.000—1.200 de kg. de porumb la ha. era considerată o producţie straşnică. Erau anii cînd se lucra pe fîşii înguste cu plugul tras de doi boi costelivi.

Şi acum vîntul dinspre lacurile Zmeica (o fi vreo modificare a Zmeoaicei?) şi Sinoe bat aproape neîncetat. Şi acum plouă puţin şi cu toane. Sinoienii sînt însă membrii unei familii unite şi puternice care au învăţat (ei spun cîte ceva, eu spun foarte mult) din tainele agriculturii.

Tocmai experienţa căpătată în munca laolaltă i-a îndemnat pe colectivişti să nu privească cifrele planului de producţie ca pe ceva îngheţat.

...Am găsit pe cîţiva dintre membrii brigăzii a III-a la tarlaua de grîu. Aşteptau să vină doi tractorişti de la S.M.T. Mihai Viteazu care trebuiau să lucreze grîul cu sapele rotative.

— De pe 120 de hectare de grîu vom scoate nu 1.600 de kg. la ha. cît prevede planul, ci 1.800, mi-a spus brigadierul. Atît ne-am angajat şi de aceea ne străduim să nu se piardă nici o picătură de apă din pămînt. După cum vedeţi nu sîntem singuri.

Zîmbind, brigadierul, a întins mîna spre cei doi tractorişti care tocmai intrau pe tarla.

Intrecerea pentru depăşirea planului de producţie a cuprins toate brigăzile. Colectiviştii brigăzii I-a vor scoate la floarea soarelui nu 1.300 de kg., ci 1.400. Membrii brigăzii a IV-a condusă de Hagi Iane vor obţine 20 de purcei de la o scroafă în loc de 14 cît prevedea planul.

Am răsfoit procesele verbale prin care brigăzile s-au angajat în întrecere. Cifrele înşiruite nu vorbesc despre cele cinci praşile ce se vor aplica la sfecla de zahăr, nici despre bucuria oamenilor cînd află veşti despre sosirea cultivatoarelor S.M.T.-ului. Despre miile de tone de îngrăşăminte cărate la cîmp, despre sămînţa de porumb K. S. 5, timpurie şi rezistentă la secetă pe care o au gata calibrată găseşti cifre şi alte documente.

Procesele verbale cu angajamente pun însă concluzia. Această concluzie e clară: se vor scoate 2.500 de kg. porumb la hectar şi 30.000 de kg. sfeclă de zahăr şi 1.800 de kg. de grîu. Spre continua prosperare a gospodăriei colective şi îndestularea membrilor săi.

M. IORDACHE

INSEMNĂRI

Să poată munci fără griji

La Sarichioi, ca şi în toate satele dobrogene, cu greu vei găsi peste zi în sat vreun om. Nu este vorba numai de bărbaţi, ci şi de femei. Toţi colectiviştii sînt la cîmp. Ceea ce mi-a atras atenţia colindînd uliţele satului, a fost mulţimea de copii mai mari sau mai mici, care se zbenguiau pe la porţi sau în curţi.

— N-aveţi grădiniţă sezonieră? — l-am întrebat pe tov. Gurei Terenfie, preşedintele gospodăriei colective

M-a privit încurcat.

— Avem tot ce ne trebuie, în afară de local.

Deschiderea grădiniţelor sezoniere — iată o problemă importantă ce trebuie rezolvată cît mai repede.

Spre cinstea lor, colectivistele din Sarichioi sînt nelipsite de la muncă în cele mai diferite sectoare ale gospodăriei colective. Insă faptul că în comună nu este grădiniţă sezonieră le provoacă destule griji. Mai ales că fiecare are 3—4 copii. Unele chiar mai mulţi.

Respectînd prevederile statutului model, gospodăria colectivă a rezervat pentru întreţinerea în grădiniţe a copiilor de colectivişti fondurile şi alimentele necesare. Din acest punct de vedere, prevederea n-a lipsit. „Doar localul ne lipseşte". Această justificare este şi nu este valabilă. Intr-adevăr, va fi foarte greu să se găsească un local pentru toţi copiii. Sînt vreo 400. Dar există posibilităţi să se amenajeze grădiniţe sezoniere în două trei locuri.

Repartizarea copiilor pe grădiniţe se poate face pe principiul brigăzilor în care muncesc părinţii lor, mai ales că brigăzile de colectivişti sînt formate din oameni care locuiesc în aceeaşi parte a satului. S-ar evita astfel pierderea timpului cu dusul şi adusul copiilor de la grădiniţă, dacă aceasta s-ar afla prea departe de casă.

Firesc, gospodăria colectivă din Sarichioi şi-a pus în acest an sarcini de producţie mai mari ca în anii din urmă. Pe lîngă ajutorul crescînd pe care îl dau gospodăriei mecanizatorii de la S.M.T., participarea la muncă a colectiviştilor este hotărîtoare pentru sporirea averii colective.

Tocmai de aceea se impune ca ţărăncilor colectiviste să li se asigure condiţii de venire neîntreruptă la lucru. Fără să mai vorbim de caracterul educativ, specific zilelor noastre, al grădiniţelor sezoniere.

T. OPREA

ALBINELE

Pe uliţele satului nu era nimeni. Oamenii, cîţi erau veniţi de la cîmp, se odihneau prin case. Soarele scăpăra o lumină liliachie şi răcoroasă. Se lăsa seara încet, încet, întunericul se ridica deasupra pămîntului ca o ceaţă.

— Costicăăă!... Costică!...

Deasupra uliţei se înălţa un stol de hulubi. Băteau pieziş din aripi, se rostogoleau unii după alţii sfredelind văzduhul cu salturi îndrăzneţe.

— Costicăăă!... Costică!...

— Iar s-o fi dus pe la coteţele lui...

— Costicăăă!...

Nu-i! Parcă l-a înghiţit pămîntul... Parcă a dispărut în văzduh coşcogea omul...

— Costicăăă!...

— Lasă-l bre, e pe cîmp, la coteţe...

O supără rău pe ţaţa Anica atunci cînd îl ştie pe Costică la coteţe.

— Costicăăă!...

Fiecare om cu păsărica lui. Asta-i vorbă de cînd lumea şi pămîntul. Ferească însă să fii în patima lui Costică Oprea. Băiat bun, cuminte, are însă ce are cu albinele. Şi-a făcut pentru ele în fundul livezii nişte stupi cu metode, cu dichis, cu tot ce nici măcar nu ţi-ar trece prin cap.

Taică-su îl lasă în pace: îi plac şi lui albinele. Ii place să le audă zumzetul forfotitor, îi place mierea, se lasă înţepat de ele că „face bine la reumatism"... Ii place tot. Numai trîntorii nu-i plac. In schimb, ţaţa Anica să nu le vadă în ochi. „Ce, să rîdă tot satul dă noi că fii-miu, om cu armata făcută, în loc să cate să se aşeze la casa lui umblă după muşte?".

De cînd se vorbeşte în sat despre colectivă în fiecare zi, ţaţa Anica îl dăscăleşte pe Costică ce şi cum să facă. Şi nea Vasile — taică său — îl dăscăleşte pe Costică. Numai Costică nu dăscăleşte pe nimeni. Tace. Niciodată n-a fost el prea gureş.

— Bine maică, bine... Bine taică... bine...

— Ce „bine" mă? Ce „bine"? Aşa vorbeşti tu cu maică-ta?... Aşa vorbeşti tu cu taică-tu?... Şi să te laşi de muştele alea ale tale că, zău, nu ştiu ce-ţi fac!...

— Bine mamă, dar cum o să-mi las albinele?... Nu ţi se rupe inima să le las?... Şi-apoi, chiar gospodăria de şi-ar face stupină tot nouă o să ne fie bine...

— Pagubă mă!... Pagubă!

— Da cînd vă dau miere tot pagubă e?... Tot vreme pierdută?... De ce să nu se facă şi o stupină? ...O să mă ridic în plină şedinţă şi o să cer!...

— Ba să nu faci una ca asta mă, că în adunare te spurc! ...Să nu faci!... Tu mă ştii pe mine...

— Maică... dar...

Căuta s-o îmbune.

— Da' matale nu înţelegi? ...De ce crezi că nu-i bine să facem o stupină? De ce? ...Ce le dai lor să-ţi facă miere? ...Ce le dai? ...Un coteţ de scînduri, vorba matale? ...Un butuc? ...Ce le dai? ...Şi unde mai pui că ele zboară din floare în floare şi fac şi polenizare! ...Stupina rentează! ...Ies bani buni din asta... Cîştigă şi colectiviştii. Un kil de miere e un pol!... Ne facem şi noi... ne cumpărăm vaci... Cu bani de la „muşte"...

Ţaţa Anica tuna şi fulgera printre crătiţi. Nea Vasile îşi găsise de lucru cu ceva. Costică era prea singur... S-a dus să-şi verse focul între prieteni şi mulţi nu s-au găsit să-l înţeleagă.

— Stupăria e meserie de babalîc... Fugi mă d-aici!...

L-au ajutat, l-au sfătuit, mai unii, mai alţii.

S-a ridicat în şedinţă Costică. Să vezi, al naibii — şi unde pînă atunci tăcuse, s-a ridicat şi le-a vorbit vreun sfert de ceas. Le-a vorbit de multe altele şi le-a cerut la sfîrşit să hotărască să se facă o stupină.

— Că ce-i aia... albinărie?... Ca, n-avem destule de ne mai legăm la cap şi cu asta?...

Işi zdrenţuiesc limbile femeile, se îndeamnă în vorbe şi bărbaţii.

— Albinărie?!... Cai verzi pe pereţi!... Halal de tine, tare mai eşti deştept!...

Costică tace. Credea că le spusese bine. Lui îi plac albinele, ştie cum să le ia, cum să le apere de multele şi feluritele lor boli, cum să le păzească. Şi nu e singurul. Mai sînt şi alţii care au stupi în sat şi care iubesc albinele. Şi preşedintele ăsta nou ales. Şi lui îi plac. Dar tac afurisiţii ăştia, tac. Şi doar cu mulţi se înţelesese...

Costică tace. Niciodată nu vorbise atît de mult. Azi se întrecuse cu vorba. In faţa atîtor ochi aţintiţi asupra lui se pierdea. Prietenii la fel...

Nea Vasile tace şi el. Strînge între buze un chiştoc împrăştiind cînd şi cînd un nor răzleţ de fum. Tac toţi cei care ar fi trebuit să vorbească.

Nea Vasile frămîntă chiştocul. Costică, cu urechile roşii se uită nedumerit în jur.

— Ba, dacă se face o albinărie să se facă şi o crescătorie de păianjeni... Ba de gărgăriţe, îndrugă alţii... ba de purici...

Bărbaţii rîd înfundat. Femeile morfolesc între gingii un zîmbet pieziş. Rîde şi prezidiul. Şi secretarul venit de la raion parcă rîde... Notează ceva şi parcă rîde. Rîd toţi. Numai ţaţa Anica nu rîde. Ea vede totul şi parcă n-ar vedea nimic. Urechile i-s roşii şi ochii sticloşi. Intre degete sfarmă o aşchie smulsă din muchia băncii.

— Ba să vă astîmpăraţi!... Să nu vă bateţi joc!... Să nu vă bateţi joc că doar n-o fi Costică de rîsul vostru!... El vrea binele gospodăriei!... Ce, nu ştiţi ce foloase aduce?... Ce avem aşa de multe că nu vreţi să facem o stupărie?... Ce avem?...

Se înecă...

...Ce, nu ştiţi ce foloase aduce?... Dar tu, mă Ilie, că abia te-am ales preşedinte şi te-ai şi împăunat, tu nu poţi vorbi?... Tu nu ştii mă?... Da' să mi-l ţii pe Costică ceasuri întregi între coteţele voastre ai ştiut? Şi să guşti miere ai ştiut?...

Se înecă iar... Preşedintele îşi găsise ceva de căutat pe sub masă.

...Să facem şi o stupărie!... Oameni care să se priceapă avem, multă bătaie de cap nu cere şi nici bani cine ştie ce... Da... rentează!... Aşa-i c-am spus bine, mă!... Rentează!

...Păi atunci de ce să nu facem o stupărie?... N-avem patru scînduri să le facem albinelor o cotineaţă?... Un stup?!... Şi ele îţi dau miere... îţi dau miere şi îţi dau ceară şi-ţi po-le-ni-zează culturile... De ce să nu facem şi o stupărie?... Că rentează!

Costică o privea uluit pe maică-sa. Nea Vasile şi uitase de chiştoc. Preşedintele se înroşise pînă la albul ochilor. Secretarul dădea din cap a aprobare. A aprobare dădeau din cap şi unii din sală. Tot a aprobare începuse să le mijească unora cuvintele pe buze. Alţii mai rîdeau...

...Să facem şi o stupărie!... Şi dacă te-o înţepa o albină să-i zici de bine că-ţi ajută la reumatism. Şi rentează!...

Tăcea prezidiul. Tăceau bărbaţii. Tăceau femeile. Vorbea ţaţa Anica de „muştele neisprăvitului de fii-su"...

DUMITRU NEGREANU

E BINE SĂ ŞTIM

Cum se îngrijesc animalele de muncă în timpul campaniei agricole

Avînd în vedere că în timpul lucrărilor agricole de primăvară, animalele de muncă depun un efort mare şi pe o perioadă îndelungată, ele trebuie îngrijite cu multă atenţie. In acest scop, activitatea zilnică se va desfăşura după un program bine stabilit care să îmbine munca cu odihna şi să asigure timpul necesar pentru hrănirea, adăparea şi curăţirea animalelor.

Pentru toate animalele de muncă se vor stabili norme de lucru zilnice, individuale, în funcţie de vîrsta, starea de întreţinere şi capacitatea lor de muncă.

Iepele pline sau cu mînz vor fi scutite de munci grele, iar în preajma fătării nu vor mai fi puse de loc la lucru.

In hrana animalelor de muncă se vor da furaje de bună calitate, în cantităţi suficiente şi uşor de mistuit. In timpul muncilor agricole, animalele trebuiesc hrănite mai bine decît în iarnă. Iată un exemplu de raţie ce se poate da pentru caii de muncă ce execută lucrări grele: fîn mijlociu 9 kg, paie 2 kg, ovăz boabe 2 kg, porumb boabe 1,5 kg şi tărîţe 0,5 kg. In cazul cînd gospodăria are posibilitatea să asigure nutreţ verde în hrana cailor, raţia de fîn se va reduce de la 9 kg la 5 kg, pe seama a 12 kg de nutreţ verde

Dacă animalele execută munci foarte grele, sînt prea slăbite, sau au o greutate corporală mai mare, acestora li se va mări în mod corespunzător raţia şi îndeosebi grăunţele, pînă la 6—7 kg. De asemenea, în funcţie de posibilităţi, se poate înlocui o parte din fîn cu grăunţe sau invers.

Adăparea animalelor se va face după ce acestea au mîncat o parte din fîn şi înainte de a li se da grăunţele. In nici un caz nu se vor adăpa animalele imediat după terminarea lucrului cînd ele sînt înfierbîntate.

Curăţenia corporală a animalelor de muncă trebuie să se facă zilnic în aer liber. Dacă în cursul zilei ele s-au murdărit sau au transpirat, se vor curăţa din nou. In timpul verii, caii se vor îmbăia la rîu săptămînal.

O îngrijire atentă trebuie dată picioarelor şi în special copitelor. Copita se curăţă zilnic de murdărie şi se unge la fiecare 2 zile. La o lună şi jumătate copitele cailor se primenesc, iar la 2 luni şi jumătate sau 3 luni se pun potcoave noi. Boii se potcovesc mai ales cînd umblă pe drumuri de piatră.

In ceea ce priveşte harnaşamentul, fiecare cal trebuie să aibă hamul său individual, bine ajustat pe corp pentru a nu-i produce rosături. El va fi controlat cît mai des şi păstrat în permanenţă curat şi uns. Jugurile boilor vor fi şi ele bine ajustate, cu cefarul rotunjit şi neted.

Hamurile rupte nu se vor lega cu sîrmă sau alt material care poate răni animalul. Rosăturile şi umflăturile se vor trata imediat, îndepărtîndu-se cauza ce le-a provocat.

Ing. NIŢESCU ION SILVESTRU

Am mărit suprafața cultivată cu legume

Nu se poate spune că la noi, la Coțu Mihale, n-au existat grădinari pricepuți și înainte vreme. Totuși, nici odată grădinăria nu s-a dovedit a fi atît de bănoasă ca acum, în ultimii ani, de cînd lucrăm pămîntul în gospodăria colectivă. Altădată, grădinarii din sat se mulțumeau să semene sămînța pentru obținerea de răsaduri și să facă plantarea în cîmp a acestora cînd puteau și cum puteau. De aceea, roșiile, ardeiul, varza de vară, apăreau la noi mai tîrziu ca în alte părți. In gospodăria colectivă oamenii au învățat însă să facă adevărată grădinărie. Au învățat în primul rînd că pentru a dobîndi venituri mari de pe urma legumelor trebuie să scoți pe piață zarzavaturi cît mai de timpuriu. Pentru aceasta, în anul trecut, din cele 8,50 ha de grădina mai bine de jumătate le-am cultivat cu legume timpurii. Pentru producerea la vreme a răsadurilor, gospodăria și-a confecționat peste 300 m.p. de răsadnițe, iar în vederea obținerii unor producții cît mai mari terenul pentru grădină a fost îngrășat cu 10—15 tone de gunoi de grajd la ha. De asemenea, toată suprafața de grădină am irigat-o cu apă din Siret.

Executînd la vreme semănatul, repicatul răsadurilor și plantatul lor în cîmp, plivitul, udatul și toate celelalte lucrări cerute în legumicultură, am reușit să obținem în anul trecut din grădina de legume recolte bune care ne-au adus un venit de 106.000 lei, ceea ce raportat la suprafața de 8,50 ha înseamnă peste 12.000 lei la ha. Aceasta, fără a mai pune la socoteală legumele împărțite colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate (peste 2,500 kg la ziua-muncă).

Rezultatele bune dobîndite anul trecut în ramura legumicolă, ne-au făcut ca în acest an să extindem suprafața de grădină la 12 ha. Pentru a scoate legume cît mai de timpuriu, însămînțările în răsadnițe le-am făcut potrivit tehnicii grădinărești, iar în prezent avem răsaduri frumoase de ardei și roșii, pe care le vom planta zilele acestea în cîmp. De asemenea, cîteva vreme în urmă am plantat în cîmp 3 ha cu cartofi timpurii. Terenul pentru grădină l-am arat și fertilizat în întregime, iar în vederea irigării am făcut reamenajarea lui acolo unde a fost nevoie.

COMAN CONSTANTIN
președintele gospodăriei colective „Spic de grîu" din satul Coțu Mihale, raionul Brăila

La gospodăria colectivă din APAHIDA

Membrii gospodăriei colective „Steaua Roșie" din Apahida, regiunea Cluj, se mîndresc că fac parte din una din gospodăriile colective fruntașe din regiune.

Anul 1958, deși nu a fost un an potrivit pentru toate culturile agricole, a adus gospodăriei venituri frumoase. Folosirea tractoarelor și mașinilor S.M.T.-ului, organizarea teritoriului, îndiuala chibzuită a culturilor, îngrășămintele, aplicarea cu strictețe a regulilor agrotehnice etc., au determinat bunele rezultate obținute de colectiviștii din Apahida. Astfel, recoltele obținute de ei la hectar au fost: la grîu de toamnă 2.304 kg, la porumb 3.312 kg, la sfecla de zahăr 29.037 kg, la floarea-soarelui 1.617 kg.

Colectiviștii din Apahida au dat și dau o mare atenție și sectorului zootehnic al gospodăriei. Producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2.310 litri în 1958, față de 1.882 litri în 1957 și 1934 litri în 1956. Numărul purceilor, în medie, de la o scroafă, a fost de 14 în 1958; producția de lapte pe cap de oaie s-a ridicat în 1958 la 45 litri.

In 1958, veniturile colectiviștilor la ziua-muncă au fost de 10 lei în numerar și de 8 kg grîu, 10 kg cartofi și însemnate alte cantități de produse. Astfel, pentru cele 1186 zile-muncă, Hurduc Sarkanin a primit aproape 12.000 lei, aproape 5.000 kg cereale, peste 4.000 kg cartofi etc.

Veniturile bănești mari provenite din creșterea porcilor, a vacilor de lapte, a oilor, a albinelor, și din cultura legumelor, au permis nu numai distribuirea regulată a avansurilor bănești, dar și realizarea de acumulări însemnate care au contribuit la creșterea simțitoare a fondului de bază al gospodăriei colective. La sfîrșitul anului 1958, bunăoară, acesta era de 200.000 lei la suta de hectare.

Veniturile bănești realizate în anul 1958 s-au ridicat la suma de 711.657 lei. Din vînzarea produselor animale de pildă s-a încasat suma de 118.046 lei, de pe urma legumelor și zarzavaturilor 64.779 lei, a cerealelor și plantelor tehnice 100.011 lei. Venituri importante au fost asigurate și de atelierul de mături, care lucrează cu sorg produs de gospodărie.

In acest an gospodăria colectivă din Apahida va realiza însemnate venituri bănești din creșterea animalelor, din sectorul legumicol, din cultura căpșunilor, cartofilor timpurii, sfeclei de zahăr, cînepei, precum și din întreprinderile anexe. Gospodăria și-a propus să împartă membrilor cel puțin 12 lei în numerar la zi-muncă, în afară de celelalte venituri în natură, să dezvolte averea obștească, să folosească chibzuit fondurile de investiții și să execute toate lucrările la timp, spre a culege roade bogate.

D. PETRE

VEȘTI DIN COMUNA BOGDĂNIȚA

De curind membrii întovărășirii „9 Mai" din satul Tunșești, comuna Bogdănița, raionul Birlad, regiunea Iași, au trăit o zi însemnată. Cele 89 de familii de întovărășiți au hotărît să transforme întovărășirea lor în gospodărie colectivă. Astfel, noua gospodărie colectivă din Tunșești este a V-a din comuna noastră și se numește „1 Mai". Noii colectiviști au strîns laolaltă cele 167 de hectare ale lor, 14 boi, 6 cai, 12 căruțe, 11 pluguri și alte unelte agricole.

Președinte a fost ales tovarășul Ștefan Juverdeanu, iar în consiliul de conducere au fost aleși Costică V. Z. Lazăr și Vasile Sterian. Brigadier de cîmp a fost ales Vasile Gheorghiu, iar socotitor Nicolar Armene.

★

Membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Bogdănița, raionul Birlad, regiunea Iași, au început plantatul pomilor fructiferi pe suprafața de 1 ha. Numai în 2 zile s-au plantat 150 pomi, din care 100 caiși, și 50 meri. Plantarea se face sub îndrumarea agronomului comunal, tehnicianul Mihai Veliche. Printre cei mai harnici colectiviști s-au dovedit a fi, Vasile Gaber, Costică Samoilă, Mihai Gaber, Niculai Barbu, Victor Vrînceanu și alții. Puieții sînt aduși din pepiniera „Hîrlău".

ION BOLIA
corespondent

DIN MUNCA COLECTIVIȘTILOR

In gospodăria agricolă colectivă din Lenauheim, regiunea Timișoara, se acordă o atenție de seamă adăpostirii și hrănirii animalelor. In acest scop, au fost construite grajduri moderne și sănătoase. Pentru a ușura munca îngrijitorilor, grajdurile sînt prevăzute și cu linie de decovil. De asemenea, la capătul unuia din grajduri au fost construite două turnuri pentru siloz. Astfel, hrana de bază a animalelor în perioada de iarnă — furajele însilozate — se află la îndemîna îngrijitorilor. In fotografie: un aspect al complexului zootehnic.

Foto: V. CAZACU

Ce părere aveți?

UN ELEȘTEU ȘI NIȘTE SPECIALIȘTI

Un adevăr bine cunoscut de către colectiviști este și acela că dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective constituie una din principalele căi care duc la continua ei întărire economică. Așadar, se pune problema ca membrii gospodăriei colective să lupte cu toată priceperea și hărnicia spre a dezvolta pe lîngă ramura de bază și alte ramuri de producție, folosind din plin condițiile economice și materiale.

Uneori însă, se întîmplă ca gospodăria colectivă să aibă putința să dezvolte, să zicem, creșterea animalelor și păsărilor, dar nu o face în măsura în care ar trebui. Alteori are destule resurse locale pentru construcții de grajduri, maternități, pentru amenajări de ape etc., dar nici treaba aceasta nu este împlinită în măsura necesară.

Aceste considerațiuni privesc și gospodăria colectivă „23 Decembrie" din comuna Călugăreni, regiunea București.

Iată, pe scurt, despre ce este vorba. Gospodăria are un eleșteu în suprafață de aproape 3 hectare. Eleșteul are pește, dar acesta nu poate fi pescuit, fiindcă pe fundul apei se găsesc atîtea ierburi de apă, încît pescuitul este cu neputință. S-au apucat colectiviștii, ce-i drept, acum vreo doi ani să-l amenajeze cu gîndul să înmulțească peștele prin introducerea de puiet. Ei și-au propus să scoată toată apa (cu o pompă de la S.M.T.) și astfel să poată curăța fundul bălții și să execute și celelalte lucrări de amenajare. Dar, ce și-au propus ei, n-a fost realizat — pompa de la S.M.T. dovedindu-se a fi prea mică față de volumul de apă al eleșteului. Colectiviștii însă nu s-au descurajat. Știind că apa aceasta poate să le aducă venituri foarte mari, ei au cerut sprijin organelor în drept. Au cerut, pur și simplu, să vină specialiști de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii ca să le spună ce trebuie și cum trebuie să facă cu eleșteul.

Intr-o zi au venit la Călugăreni vreo trei specialiști. Asta s-a întîmplat acum aproape trei luni.

Au venit deci oamenii frumușel, s-au dus pe malul apei cu pricina, au cercetat în sus și în jos, au notat în carnete, și după asta, s-au înapoiat la București.

— O să primiți rezultatul cercetărilor noastre, a zis unul dintre cei trei specialiști, turnînd speranțe în inima colectiviștilor precum că va veni o zi („cît de curînd") cînd ei vor putea folosi eleșteul așa după cum le este vrerea, și după cum le dictează interesul.

Cum am mai spus, au trecut de atunci aproape trei luni — trei luni de așteptare a rezultatului.

Poate fi amenajat eleșteul, ori ba?

Deocamdată rezultatul îl știu numai tovarășii din Minister, care au fost la „fața locului".

Colectiviștii din Călugăreni însă nu știu nici „că-i laie, nici bălaie". Știu în schimb, că dacă vor putea folosi această apă, ei vor realiza venituri însemnate.

De aceea, ei ar vrea ca așteptarea răspunsului de la cei trei specialiști să ia sfîrșit.

Este și cazul; își pierd oamenii răbdarea.

RADU SANDU

Crește suprafața agricolă a gospodăriilor de stat

Acțiunea de creștere a suprafeței arabile a gospodăriilor agricole de stat continuă în întreaga țară. Pînă acum, aproape jumătate din cele 100.000 ha de teren prevăzute a fi preluate de la sfaturile populare au intrat în patrimoniul gospodăriilor agricole de stat. Importante suprafețe au fost preluate în regiunile Iași și București. Concomitent cu preluările de terenuri, gospodăriile agricole de stat au comasat circa 52.000 ha de terenuri mici sau aflate în trupuri izolate, în scopul obținerii unor suprafețe întinse, pe care se pot executa lucrările agricole cu mijloace mecanizate. Pe o mare parte din terenurile preluate și comasate au început lucrări în vederea cultivării lor.

In livezile gospodăriilor de stat

● *Tăierile de formare și fructificare în livezile gospodăriilor de stat s-au executat pînă acum la 1.866.297 de pomi (98 la sută) iar lucrările continuă. Din datele culese de către Departamentul Gostat, în livezile acestor unități fructificația se prezintă bine, nemanifestîndu-se nici un fel de calamități.*

● *In acest an, în sectorul pomicol al gospodăriilor de stat s-au organizat pe 200 de ha loturi fruntașe cărora li s-a planificat o producție de 10.000 kg fructe la hectar și producții record de 30.000 kg la hectar.*

Printre gospodăriile unde s-au organizat astfel de loturi sînt: Lugoj-Timișoara, Lăicăi-Pitești, Răducești și Movila Vulpii-Ploești etc.

● *La cele 43 de pepiniere pomicole ale gospodăriilor de stat, în primăvara acestui an s-au plantat în cîmpul al 6-lea din școala de altoi, 350 ha cu diferite specii de puieți de pomi.*

● *O importantă acțiune ce se desfășoară în sectorul pomicol al gospodăriilor o constituie amenajarea terenurilor contra eroziunilor în plantațiile de pomi, pe o suprafață de 800 de ha. In această privință, cele mai frumoase rezultate au fost obținute în gospodăriile de stat din regiunea Pitești (G A S Tigveni, G A S Lăicăi etc) unde au început și lucrările respective.*

● *In acest an, se vor construi în diferite gospodării de stat 22 de silozuri pentru păstrat fructele. In cadrul Trustului Gostat Stalin, lucrările au și început. De asemenea, în 1959 se vor construi și 50 de săli pentru sortat fructele. Toate proiectele au fost întocmite și pe alocuri s-a trecut și la începerea lucrărilor.*

● *In scopul ridicării producției de material săditor pomicol de bună calitate, au început lucrări de amenajări pentru irigarea a 1000 ha cu pepiniere de pomi în diferite gospodării de stat din regiunile București, Ploești, Stalin, Galați etc.*

● *La stațiunile Institutului de Cercetări Horti-Viticole s-au făcut experiențe în primăvara acestui an, în scopul adaptării de roți de tractor I A R la tractorul U T O S, cu care se poate lucra în livezi la combaterea dăunătorilor.*

SPRE ÎNDEPLINIREA UNEI SARCINI DE SEAMĂ

Se dezvoltă sectorul ovin în gospodăriile de stat din regiunea Iași

Am străbătut de curînd multe din cele 30 de gospodării de stat ale regiunii Iași. Intre altele, mi-a atras atenția în mod deosebit faptul că în ultimii ani, sectorul zootehnic al unităților respective a crescut în mare măsură.

In această privință, nu e lipsit de interes să arăt că o atenție deosebită se acordă aici creșterii oilor, gospodăriile străduindu-se să traducă în viață una dintre sarcinile de seamă trasate de către Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

Anul trecut, în cadrul Trustului Gostat Iași, efectivul oilor a ajuns la 45.000 de capete. Din efectivul total al ovinelor din cadrul Trustului Gostat Iași, 75 la sută reprezintă oi cu lînă fină și semifină (țigaie și spancă) restul fiind din rasele producătoare de pielicele (karakul și metiși).

La gospodăria de stat Broșteni, de exemplu, s-a ajuns la un efectiv de 300 capete oi karakul provenite prin încrucișarea oilor țurcane cu berbeci karakul timp de 4 generații. Aici, crescătorul Dumitru Sandu, decorat cu Medalia Muncii, ajutat de tov. I. Dimitrov de la Institutul agronomic din Iași, a obținut rezultate foarte bune în munca de selecție.

Turme selecționate de oi și metiși karakul există și la gospodăria de stat Dagîța, unde s-a ajuns la aproape 2.000 de capete, ca și la gospodăriile din Popricani, Todirești, Voinești, Bîrzești etc. Acordîndu-se o atenție deosebită îngrijirii și hrănirii oilor, anul trecut, multe gospodării de stat au îndeplinit și depășit planul de producție la lapte de oaie. De exemplu, la gospodăria de stat Dagîța, s-au realizat 439 de hl, față de 435 de hl cît era planul; la gospodăria Deleni, 191 de hl față de 182 de hl cît era planificat; la gospodăria de stat Tutova 383 de hl față de 319 hl cît era planul. Cît privește producția de lînă pe trust, planul a fost de asemenea depășit (104 la sută — procent de îndeplinire) realizîndu-se o medie de 2,414 kg față de 2,337 kg cît era planificat. Gospodăria de stat Broșteni a livrat statului 7.035 de kg de lînă în loc de 6.144 cît era planificat — iar gospodăria Bogdana 6.317 kg. în loc de 5.775 de kg. In sfîrșit trebuie arătat că și planul la miei a fost aproape îndeplinit (99 la sută).

In 1959 numărul oilor din gospodăriile de stat din regiune va ajunge la 53.200 de capete. In scopul intensificării acțiunii de karakulizare se vor primi 60 de berbeci de la stațiunea experimentală Dulbanu-Crețu, iar pentru îmbunătățirea turmelor de oi cu lînă semifină încă 100 de berbeci de rasă țigaie din regiunea Cluj și 120 cu lînă spancă de la I.C.Z. Slobozia.

De asemenea gospodăriile de stat din regiunea Iași vor primi și berbeci karakul importați din U.R.S.S.

Măsurile tehnico-organizatorice luate — între care însămînțarea artificială a 26.080 oi, construirea a încă 12 saivane, asigurarea unei bune baze furajere etc.) vor permite neîndoielnic ca în acest an să se obțină peste 25.000 de miei, peste 9.350 de hl de lapte și cel puțin 123 de tone de lînă.

Pînă zilele trecute se și obținuseră peste 13.000 miei și fătările continuă.

In toamna acestui an la gospodăriile de stat Bîrzești, Broșteni, Dagîța, Popricani, Todirești și Voinești se vor însămînța artificial 8.840 de oi cu berbeci din rasa karakul. Se urmărește pe de altă parte ca și la gospodăriile de stat Pojoreni, Zorleni și Tutova să se treacă în acest an la aplicarea metodei însămînțărilor artificiale.

Demn de subliniat e că gospodăriile de stat sprijină pe scară largă unitățile agricole cooperatiste să dezvolte și ele sectorul ovin.

Aceasta va contribui în mare măsură la realizarea sarcinii ca și în unitățile agricole cooperatiste, să se dezvolte sectorul ovin, spre a se produce mai mult lapte de oaie, lînă și piei, atît de necesare oamenilor muncii din țara noastră.

ION DRINCU

La gospodăria de stat Ștefănești

La gospodaria de stat Ștefănești, regiunea Pitești, sectorului zootehnic i se acordă o grijă deosebită. In fotografie: interiorul noului grajd construit de curînd, cu o capacitate de 50 de capete.

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Să înlăturăm uzurile premature

Pentru mărirea perioadei dintre două reparații capitale în scopul prelungirii duratei de exploatare a mașinilor, creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost al lucrărilor mecanizate, muncitorii, tehnicienii și inginerii din unitățile agricole trebuie să depună eforturi serioase. Acestora li se cere o folosire rațională a mijloacelor mecanice prin: utilizarea la maximum a întregii capacități de lucru a mașinilor; executarea de reparații de bună calitate; executarea îngrijirilor zilnice în perfectă curățenie, dîndu-se atenția cuvenită alimentării tractoarelor cu carburanți și lubrifianți.

Industria a reușit să dea agriculturii tractoare cu cămăși-cilindri căliți la curenți de înaltă frecvență și segmenți cromați, fiind în curs de experimentare cromarea elemenților cît și a ventilelor de la pompa de injecție. Din experiența anilor trecuți a reieșit că la tractoare, în afară de uzura prematură a cămășilor-cilindri, pistoanelor și segmenților (care a fost înlăturată prin călirea cămășilor și cromarea segmenților) mai persistă și astăzi uzuri premature la aparatura de injecție (elemenți, ventile și chiar duze).

ANCHETA noastră

Chiar în cursul anului 1958, la gospodăriile de stat din regiunea Iași pompele de injecții de la tractoarele U.T.O.S.-26 nu au rezistat mai mult de 2.000 ore de funcționare. Deci chiar dacă motorul nu trebuia reparat, în schimb pompa de injecție după 1.800—2.000 ore funcționare, fiind uzată a făcut ca motorul să funcționeze cu întreruperi cu putere scăzută. Prin cromarea elemenților și ventilelor de la pompa de injecție se va reuși să se lungească durata de funcționare a pompelor de injecție la peste 2.000 de ore. Dar și aceasta destul de limitat întrucît nu s-a ajuns ca alimentarea tractoarelor să se facă cu motorină perfect curată, lipsită de impurități.

Pentru aceasta sînt de părere că la manipularea motorinei atît unitățile S.M.T., G.A.S. și chiar rafinăriile să folosească dispozitive de decantare a motorinei la toate rezervoarele, cît și filtre fine.

La consfătuirea de lucru pe țară ținută la I.C.M.E.A. în noiembrie 1958 unde s-a discutat problema îmbunătățirii sistemului actual de reparare și îngrijire a parcului de mașini și tractoare, tov. șef al Serviciului Control de la Uzina „I. C. Frimu"-Sinaia, a arătat că uzura ventilelor de la pompa de injecție duce la griparea duzelor de la injector. De asemenea el a arătat că la instalația de alimentare a motoarelor Diesel, filtrele cele mai fine realizate trebuie schimbate după 200 ore de funcționare fiindcă după spălare, acestea își pierd calitatea de a mai reține din motorină particulele de ordinul micronilor.

Intrucît la consfătuirea de la I.C.M.E.A. privind îmbunătățirea sistemului actual de reparare și îngrijire a parcului de mașini și tractoare a rămas deschisă problema curățirii motorinei de particulele fine de ordinul micronilor, este necesar a se căuta soluția prin care să se remedieze acest neajuns.

In scopul creării timpului necesar sedimentării particulilor fine, cred că este bine ca scoaterea motorinei din rezervoarele de depozitare să se facă după 72 de ore de la ultima umplere (completare).

Pentru alimentarea tractoarelor pe teren recomand folosirea utilajului de alimentare închis prin sistem de cădere liberă sau vacuum. In lipsa acestor utilaje alimentarea să se facă seara, sau pe timp liniștit. In mod obligatoriu la alimentare se va folosi pîlnia cu filtru de pislă sau pînză muncitorul, care după 100 ore de funcționare se va schimba.

Ing. ALEX. AGATE
mecanic principal la Trustul Regional Gostat Iași

IN REGIUNEA GALAȚI

Mai multă atenție lucrărilor în orezării

(Urmare din pag. 1)

nomică. Astfel, la gospodăria colectivă „Unirea" din comuna Vlădești, raionul Bujoru, se proiectase săparea unui canal pe o lungime de 1,5 Km, în timp ce în alt punct al orezăriei terenul permitea săparea canalului, mult mai economic, pe o distanță de numai aproximativ 200 de m.

ARATURILE IN OREZARII — O LUCRARE NEGLIJATA

In afară de amenajarea și reamenajarea terenurilor pentru orezării, mai sînt și alte lucrări ce se cer efectuate în prezent în vederea însămînțării orezului. Deși este recomandabil ca această plantă să se semene în ogor de toamnă, prea puține sînt unitățile din regiunea Galați, care au executat arături în orezării în toamna trecută. Din păcate, această lucrare este neglijată și acum, în primăvară. In loc să se fi început aratul din primele zile bune de lucru ale primăverii, lucrarea a fost amînată astfel că în momentul de față nici 60 la sută din terenurile pentru orezării nu sînt arate.

★

Din cele relatate mai sus, se poate vedea că în regiunea Galați, atît lucrările de amenajare și reamenajare a terenurilor pentru orezării, cît și pregătirea acestora în vederea semănatului, sînt rămase în urmă. Deoarece de momentul optim de însămînțare a orezului nu ne mai desparte multă vreme, socotim că este necesar ca organele agricole ale regiunii să ia măsuri eficace pentru isprăvirea la timp a acestor lucrări. Oficiul regional de îmbunătățiri funciare trebuie să termine și să trimită cît mai grabnic unităților cărora nu le-a predat pînă în prezent, proiectele de amenajare a orezăriilor și să acorde acestora asistența tehnică necesară. De asemenea, inginerii agronomi de la secțiile agricole raionale au datoria să sprijine și să îndrume pe colectiviști și întovărășiți în executarea lucrărilor de amenajare și reamenajare a orezăriilor. Atenție deosebită se cere a fi dată și urgentării executării araturilor adînci, aplicării îngrășămintelor și amendamentelor, într-un cuvînt tuturor lucrărilor cerute de obținerea unei recolte sporite de orez.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

CUBAN-IOWA

La toate cluburile sătești și la toate fermele de animale din Cuban poți afla numeroase materiale, cu grijă selecționate, despre statul Iowa din S.U.A., stat fruntaș în creșterea animalelor. Afli aici cărți despre economia acestui stat, decupaje din ziare, amintiri ale oamenilor muncii de pe ogoarele Cubanului care au vizitat Statele Unite ale Americii.

Crescătorii de animale din Cuban vorbesc cu mult respect despre fermierii americani, oameni muncitori și cu mult spirit de inițiativă, care au obținut rezultate de valoare în ramura creșterii animalelor. In aceeași vreme însă ei spun cu tărie:

— Intr-un an, doi, Iowa o să rămînă în urma noastră la toți indicii.

Și aceasta nu e o laudă deșartă. Aceasta e o privire plină de încredere în viitor, întemeiată pe înfăptuirile din ultimii ani.

Statul Iowa n-a cunoscut niciodată un asemenea ritm de dezvoltare ca acela pe care-l cunoaște acum Cubanul. Fermierii americani îmbunătățesc de zeci de ani rasele de animale și perfecționează necontenit mecanizarea fermelor. Ei n-au fost niciodată supuși grozăviilor bombardamentelor de aviație și de artilerie. Ei și-au văzut în liniște de munca lor și dușmanul nu le-a pîngărit pămîntul, în vreme ce războiul trecut a adus nesfîrșit de multe pagube crescătorilor de animale din Cuban.

— Cînd m-am reîntors, în anul 1943, la mine-n sat, la Kievskoe, n-am mai găsit aici piatră pe piatră; pînă și copacii fuseseră pîrjoliți de bombe — își aduce aminte Serghei Sambețki, responsabilul fermei de vaci de lapte a colhozului „Stalin". Acum însă ne-am ridicat din nou pe picioare.

Da, colhoznicii din artelul agricol „Stalin" au cu ce să se mîndrească. Pe locul pîrjolului s-au înălțat case frumoase și încăpătoare, ferme noi. Au răsărit livezi și vii tinere. Anul trecut crescătorii de animale au realizat cîte 23.000 kg. de lapte și aproape 10.000 kg. carne la 100 hectare de pămînt. Asta înseamnă că ei i-au și întrecut pe fermierii din Iowa la producția de lapte și sînt gata să-i întreacă și la producția de carne...

Numeroase gospodării din Cuban produc de pe-acum mai multă carne decît se produce în vestita Iowa. In apropiere de stanița Medvedovskaia, în mijlocul stepei pustii, se întind așezările și fermele sovhozului crescător de animale „Kubaneț". Anul trecut lucrătorii din acest sovhoz au produs cîte 24.000 kg. de carne la 100 ha. de pămînt, adică aproape cu 60 la sută mai mult decît în Iowa.

Articol special pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" de VASILI POPOV

Lucrătorii din acest sovhoz, oameni modești, săvîrșesc zi de zi fapte mari. Ingrijitoarea de porci Lidia Usik are în seama ei 350 de porci și realizează o creștere medie de greutate la animalele pe care le are în grijă de cel puțin 480 de grame în 24 de ore. Anul trecut ea a crescut 700 de porci de cîte 100 kg. fiecare.

Lidia Usik se îmbujorează la față cînd vine vorba de succesele ei:

— Da' ce succese mai sînt și astea! spune ea sfioasă. Asta e numai începutul. In următorii trei ani noi o să mărim producția de carne cu încă vreo 2.500-2.800 kg. și vom obține pe puțin cîte 54.500 kg. de lapte la 100 ha de pămînt.

In planurile de dezvoltare a creșterii animalelor în următori șapte ani, colhoznicii și lucrătorii din sovhozuri din Cuban au prevăzut să producă încă în anul 1962 cîte 15.000 kg. de carne și 45.000 kg. de lapte la 100 ha. de pămînt. Această sarcină nu e, firește, ușor de îndeplinit, dacă ținem seama de faptul că oamenii de-aici își dau silința să folosească fiecare petec de pămînt pentru culturile de cîmp, căci ei au hotărît nu numai să dobîndească o mare producție animalieră, ci să și cultive pomi, orez și sfeclă de zahăr. Cu toate acestea, colhozurile și sovhozurile din Cuban au găsit o cale pentru mărirea producției de nutrețuri. Această cale este aceea a lărgirii culturilor de porumb, prețioasă plantă furajeră, care dă aici pînă la 7.000 kg. boabe și 50.000 kg. masă verde la hectar. In acest an, suprafețele cultivate cu porumb din Cuban se dublează.

Nu de mult, la o întrunire consacrată discutării planului de șapte ani, Trofim Tretiakov, președintele colhozului „Kirov", colhoz fruntaș în Cuban, a spus:

— Porumbul, tovarăși, este calul cu care cît de curînd noi o să întrecem vestita Iowa!

Și colhoznicii l-au aplaudat din răsputeri.

...Mărețele perspective trasate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. au stimulat spiritul de inițiativă al poporului, așa cum vîntul dătător de viață al primăverii înviorează firea. Nu numai oamenii muncii din agricultură, ci toți oamenii muncii din Cuban își dau silința acum să iasă învingători în întrecerea pașnică cu statul Iowa. Muncitorii de la fabricile de zahăr propun să se organizeze pe lîngă întreprinderile lor sovhozuri cu animale de îngrășat, unde să se folosească borhotul. Constructorii de mașini-unelte din Cuban construiesc dispozitive pentru mecanizarea muncii crescătorilor de animale. Oamenii de știință fac experiențe pentru folosirea în ramura creșterii animalelor a vitaminei B 12. Oameni cu ocupații și specialități felurite muncesc cu avînt pentru a ieși învingători în întrecerea pașnică cu crescătorii de animale din Iowa.

Și ei vor ieși fără îndoială biruitori, căci spiritul creator al patrioților sovietici, însuflețiți de marele țel al construirii unui viitor tot mai luminos, nu are margini.

Nu accentuarea divergențelor, ci căi de apropiere!

După cum se știe, la 11 mai se va deschide la Geneva, Conferința miniștrilor Afacerilor Externe, în care se vor discuta probleme ale întăririi colaborării între popoare și ale păcii. După aceasta, va urma să aibă loc și întîlnirea șefilor de guverne.

Popoarele lumii așteaptă cu interes începerea acestei conferințe și nădăjduiesc că primejdia unui nou război va fi înlăturată. Sub presiunea tot mai puternică a opiniei publice, personalități politice din Occident printre care Mendès France, Jules Moch (Franța), Ollenhauer (conducătorul Partidului Social Democrat din Germania Apuseană), numeroși senatori americani, oameni politici din Anglia și alții se pronunță în favoarea destinderii în relațiile internaționale.

Unele cercuri apusene nu văd însă cu ochi buni perspectiva unei destinderi. Mulțime de generălași din cadrul N.A.T.O. își zornăie pintenii. In Italia și în Grecia s-au luat măsuri de instalare de rampe pentru rachete. Iar nu de mult, președintele S.U.A., D. Eisenhower, într-un discurs rostit în fața absolvenților din Gettysburg „Despre importanța înțelegerii" a vorbit despre toate, numai despre înțelegere nu. In acest discurs, în loc să recunoască că principala cauză a actualei încordări internaționale o constituie politica externă de pe poziții de forță a S.U.A., Eisenhower a căutat să arunce vina pe alte țări și în primul rînd pe U.R.S.S.

In discursul său, președintele Eisenhower a vorbit printre altele și de un așa zis program american de „asigurare a securității mutuale", care de fapt constituie un amestec al S.U.A. în treburile interne ale altor țări — sub motivul „apărării libertății țărilor asupra cărora se întinde acest program". Despre ce fel de libertate poate fi oare vorba?

In răspunsurile pe care le-a dat de curînd la întrebările ziarului Pravda privitor la acest discurs, N. S. Hrușciov arată printre altele: „Președintele Eisenhower afirmă că acest „program" prevede menținerea actualei situații de „țară liberă" a Vietnamului de Sud. Dar cum arată de fapt în Vietnamul de Sud „libertatea" de care d. Eisenhower se preocupă atît de mult? In Vietnamul de Sud, 6.000 de moșieri stăpînesc un milion de hectare de pămînt arabil, adică dispun de o suprafață de pămînt egală cu partea care revine unui număr de 3 milioane de țărani".

Nu numai în țările socialiste—unde între „libertatea" de a robi pe pămînturile moșierești și libertatea de a munci pe pămîntul lor, țăranii au ales pe cea din urmă — dar nici în S.U.A. și nici în alt colț al globului pămîntesc, președintele S.U.A. nu va găsi măcar un țăran muncitor care să dorească „libertatea" făgăduită de Eisenhower.

La Gettysburg, președintele S.U.A. a abordat și „problema Berlinului" caracterizînd cu acest prilej propunerile sovietice drept o încercare de cotropire a Berlinului Occidental.

„N-am intenționat să răpim nimănui Berlinul Occidental și dorim doar ca de acolo să dispară focarul periculos de încordare și de eventuale conflicte militare", a răspuns tovarășul N. S. Hrușciov, la întrebările ziarului Pravda.

Lucrul acesta îl știe, de altfel, destul de bine și D. Eisenhower dar nu vrea să-l recunoască, făcînd jocul acelor cercuri din Occident, cărora nu le este pe plac lichidarea actualei încordări internaționale.

Omenirea iubitoare de pace din întreaga lume cere oamenilor de stat din Occident — și în special din S.U.A. să părăsească măcar acuma vechea metodă de a semăna vrajbă și neînțelegere. Popoarele au nevoie de pace, nu de război. După cum subliniază N. S. Hrușciov, „A nu agrava situația, a nu accentua divergențele dintre state, ci a căuta căi spre o apropiere a pozițiilor, spre găsirea de comun acord a soluțiilor necesare", aceasta e datoria fiecărui guvern care se preocupă cu adevărat de destinele păcii. Cine se așează pe o altă poziție, se așează în tabăra dușmanilor păcii și ai omenirii, asumîndu-și în felul acesta a grea răspundere în fața popoarelor.

SPORT

In preajma începerii Spartachiadei de vară

Dacă urmărim calendarul sportiv intern din ultimii 3 ani, remarcăm că printre principalele competiții sportive de masă la loc de frunte se află Spartachiada tineretului. Dar mai ales, trebuie să subliniem că această competiție are un rol deosebit în dezvoltarea activității sportive din mediul sătesc, unde foarte mulți țărani muncitori pășesc — cu acest prilej — pentru prima oară pe terenurile de sport. Aci se demonstrează, că așa cum sînt fruntași pe ogoare, tot așa pot obține rezultate frumoase și în sport. Și iată numai cîteva exemple: la concursurile de trîntă ale Spartachiadei de iarnă, ediția a 4-a, tînărul colectivist Dumitru Hotnog, de 18 ani, de la gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Rînceni, raionul Murgeni, a cucerit titlul de campion al regiunii Iași, la categoria 55 kg; țăranul întovărășit Ilie Dinoci, din comuna Tuțulești, raionul Costești, a reușit să cîștige titlul de campion al regiunii Pitești la categoria grea; iar colectivistul Iosif Gyori de la gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Ecea Mare, raionul Jimbolia, a cîștigat titlul de campion al regiunii Timișoara. La finalele de trîntă care s-au desfășurat recent la Galați, colectivistul Iosif Gyori, ne povestea, în cuvinte simple: „La noi în comună, ne jucam de-a... trînta pe iarbă, fără arbitrii oficiali și fără saltea. Cînd am aflat că se organizează Spartachiada, m-am înscris și eu la concursul de trînta. La faza pe raion și apoi pe regiune, am reușit să cîștig toate probele prin „tuș". Și apoi, avînd asigurate cele mai bune condiții, am ajuns aci, la finală, unde am făcut multe cunoștințe și de unde voi pleca cu frumoase amintiri".

O serie dintre participanții la finalele de trîntă au dovedit că posedă calități deosebite pentru această disciplină sportivă, așa cum au fost tînărul Ștefan Bratu de la gospodăria agricolă colectivă Segarcea, Constantin Lazarici elev la școala agricolă din Cisnădie și alții. In special Ștefan Bratu, a fost remarcat de specialiști și propus pentru secția de lupte a unei echipe divizionare.

Zilele acestea, începe în toată țara, prima etapă, faza pe asociații sportive și pe comune, a concursurilor sportive din cadrul celei de a 4-a ediții a Spartachiadei de vară. Din nou, terenurile sportive vor fi asaltate de masele de oameni ai muncii din orașele și satele patriei noastre, participînd cu însuflețire la cele mai populare discipline ca atletism, volei, fotbal, trîntă, oină, ciclism, popice, natație, tir și handbal. Regulamentul specifică că, finaliștii de la celelalte ediții ale Spartachiadei nu au dreptul de a participa la concursurile sportive care se vor desfășura între 15 aprilie și 25 august a.c. In schimb, alți zeci de mii de concurenți vor avea prilejul să lupte pentru cucerirea titlurilor de campioni ai Spartachiadei de vară, ediția a 4-a. Noi le urăm succes!

M. LERESCU

Metalurgia neferoasă — furnizor de microîngrășăminte

In Uniunea Sovietică se efectuează vaste cercetări pentru a se stabili posibilitățile de folosire a deșeurilor metalurgiei neferoase și industriei chimice la prepararea de microîngrășăminte conținînd cupru, bor, zinc, mangan, molibden, cobalt.

Cercetările au arătat că uzinele de elaborare a cuprului din Kazahstan și Ural pot deveni furnizori gratuiți de microîngrășăminte de cupru și zinc. O verificare experimentală a arătat că deșeurile producției de cupru nu mai trebuie să fie tratate chimic.

Ca urmare a introducerii în sol a zgurelor provenite de la uzina de elaborare a cuprului din Sredne-Uralsk recolta de masă verde de porumb a crescut cu 17 la sută, iar cea de sfeclă de zahăr — cu aproape 30 chintale la hectar.

S-a constatat că zgurile de cupru și zinc influențează asupra dezvoltării plantelor la fel de pozitiv ca sulfatul de cupru și sulfatul de zinc.

Rezervele de aceste zgure sînt evaluate numai la uzinele din Ural la 17.000.000 tone și paralel cu cupru ele conțin 700.000 tone de zinc. Această cantitate de microîngrășăminte din cupru și zinc este suficientă pentru sporirea producției la hectar pe o suprafață mai mare decît teritoriul Franței.

Insămînțări cu ajutorul radioului

Inginerii Morgunov (tatăl și fiul) din Reazan (R.S.F.S.R.) au elaborat un procedeu de însămînțare a culturilor agricole prin metoda cuiburilor așezate în pătrat cu ajutorul radioului. Acest procedeu face inutilă folosirea sîrmei de măsurat care în prezent asigură obținerea de pătrate precise la însămînțări.

Sîrma de măsurat este înlocuită printr-un dispozitiv special bazat pe principiile radioului, care deservește o mașină sau un grup de mașini. El se compune din două părți. Prima parte — un generator de înaltă frecvență și un post emițător — se instalează direct pe cîmp. Cea de-a doua — un reflector special și un radioreceptor acordat după unda emițătorului — se montează pe tractor. In cursul deplasării mașinii pe cîmp, receptorul recepționează comenzile emise de emițător. La anumite intervale, egale cu distanța dintre cuiburile de plantat, un releu special întoarce mecanismul de distribuție al semănătorii și semințele pătrund în sol.

Dispozitivul permite să se efectueze însămînțări cu distanțe între pătrate de 10—120 cm.

In timpul deservirii unui grup de mașini semnalele-comenzi pot fi transmise de la turnul de televiziune și radio.

NOTĂ

O victimă a războiului rece

In vecinătatea localității Armentiers din Franța, în Wernic, locuitorii au făcut o descoperire care le-a stîrnit groaza și indignarea.

In timpul celui de-al 2-lea război mondial, regiunea a fost supusă unor îndelungate bombardamente aeriene. Avioanele hitleriste „Stuka" au atacat cu înverșunare toate obiectivele laolaltă, fie ele militare sau de interes civil. Intreaga populație a avut de suferit pierderi în vieți omenești și mari pagube materiale. Zi și noapte, țăranii și orășenii din Wernic, din satele vecine și orașul Armentiers, supuși la cel mai cumplit bombardament, au stat ascunși în pivnițe și adăposturi, într-o tensiune de groază.

Familia Delbecque trăia într-o astfel de groază permanentă încît fata lor Maria Louisa, pe-atunci în vîrstă de 15 ani, a suferit de o paralizie parțială și de o slăbire a vederii. Apoi în Wernic se răspîndi vestea că tînăra Maria Louisa a dispărut de acasă. Un timp știrea mai reuși să stîrnească vîlvă, după care se stinse. Războiul odată sfîrșit, oamenii fură năpădiți de griji și nevoi, lupta pentru existență într-o țară capitalistă fiind tot atît de crîncenă ca și pe linia întîia a frontului.

Au trecut aproape 15 ani de la dispariția fetei lui Delbecque. Și iată că într-o zi, o vecină, bătînd în ușa casei lor, avu surpriza să se găsească în fața Mariei Louisa.

Nepieptănată, îmbrăcată în zdrențe, cu ochii măriți de groază, fata a bolborosit doar cîteva cuvinte fără noimă.

Anunțîndu-se imediat autoritățile, și făcîndu-se examenul medical s-a constatat că nefericita avea mințile pierdute.

La cercetări, mama a declarat:

— Incepînd din luna mai 1940 (dată cînd trupele hitleriste au dezlănțuit ofensiva care a dus la ocuparea și înrobirea Franței), mi-am oprit fiica să iasă din casă. Voiam să o feresc de bombe.

— Dar războiul a trecut de mult, i-a răspuns cineva.

Mama a vrut să-i spună ceva, dar a tăcut. In tăcerea care se lăsă în cameră se auzi deodată huruiturile năpraznice ale unei escadrile de avioane cu reacție americane care făceau manevre militare. Maria Louise începu să țipe și vru să coboare repede în pivniță. Mama se uită îngrijorată pe fereastră apoi izbucni:

— Nu. Nu s-a sfîrșit.

★

Războiul rece continuă să facă victime. Deasupra satelor și orașelor din Franța, din Anglia și Germania Occidentală zboară cocorii morții. Multe din păsările de metal poartă încărcătură atomică în pîntece. O singură mișcare greșită și sute de mii de vieți vor pieri...

Iată pentru ce întreaga omenire luptă și dorește ca propunerile Uniunii Sovietice pentru interzicerea experiențelor și fabricării armelor atomice să fie acceptate de guvernele țărilor capitaliste.

ANTON ALEXE

In cîteva RÎNDURI

● In cursul primelor trei luni ale anului curent, suprafața arabilă pe care au fost efectuate lucrările agricole de către cooperativele agricole de producție din R. D. Germană a crescut cu peste 103.000 ha. In prezent un număr de 9.529 de cooperative agricole de producție, reunind peste 378.000 de membri lucrează o suprafață de 2.499.200 de ha, sau 39,1 la sută din întreaga suprafață arabilă a R. D. Germane.

● Ziarele „Excelsior" și El-Universal" informează că Uniunea muncitorilor agricoli din Mexic a adresat la 10 aprilie președintelui republicii, Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Afacerilor Interne al Mexicului o scrisoare în care se vorbește despre situația grea a muncitorilor agricoli mexicani care lucrează la fermele din S.U.A.

Fermierii americani, mai ales cei din statul Texas, încalcă sistematic principiile Convenției internaționale cu privire la muncitorii agricoli și condițiile prevăzute în contractele individuale și îndeosebi în privința acordării de locuințe și alimente muncitorilor agricoli. Din cauza termenului extrem de redus pentru care se încheie contractele — 45 de zile — muncitorii nu pot cîștiga în acest răstimp decît atît cît au nevoie pentru a plăti drumul de întoarcere acasă. Salariul muncitorilor agricoli mexicani este cu 50 la sută mai mic decît salariul muncitorilor agricoli americani, care fac aceeași muncă.

In încheierea scrisorii, Uniunea muncitorilor agricoli mexicani cere guvernului să intervină pentru a obține ca S.U.A. să revizuiască condițiile convenției, să majoreze salariile pentru muncitorii agricoli mexicani care lucrează în S.U.A.

NEGRU pe ALB

La cererea guvernului irakian, englezii evacuează fosta lor bază militară aeriană de la Habbanya (Irak).

Nu mai e-n aceste zile
Cum era odinioară:
Ieri zburau în escadrile,
Astăzi toată baza... „zboară".

Mozambicul, țara mizeriei coloniale

La Lourenço Marquez se află căpitănia generală a guvernului din Mozambic. In fața palatului guvernamental stopează la fiecare douăzeci de minute automobile din care coboară personaje cu un aer grav, cu fața crispată. Cine sînt acești senhores ai căror mers face să se cutremure marmora palatului din Lourenço Marquez? Fiecare naționalitate din Mozambic, fie că este vorba de neînfricații luptători din tribul cafri, sau de vechii coloniști indieni din această colonie portugheză — își are un termen special pentru a numi pe acești domni cu mănuși albe. Acești termeni, pe romînește, înseamnă: jandarmul colonial al Mozambicului. Mai cruzi decît vechii inchizitori din Lisabona, jandarmii colonialismului portughez se bucură de cea mai tristă faimă în rîndul popoarelor din Mozambic. La Lourenço Marquez, Querimbe sau Cabo del Gado nu este zi în care jandarmii Mozambicului să nu pronunțe o sentință de condamnare la moarte — cu ajutorul așa-zisei „justiții republicane portugheze"... În acest mod căpitănia generală a guvernului din Lourenço Marquez ajutată de jandarmii inchizitori veghează la păstrarea „ordinei" în țară.

Mozambicul a fost una din cele mai bogate pămînturi ale Africii. Avînd o suprafață de 771.000 km. pătrați, întinse prerii și pășuni, udată de marele fluviu Zambezi, această țară ar fi trebuit să se situeze printre țările cu economia cea mai dezvoltată din Africa. După o jumătate de secol de cruntă exploatare, colonia a fost însă complet ruinată. Pînă nu de mult, Mozambicul furniza traficanților de sclavi, cel mai mare număr de negri din Africa, care erau cumpărați pe prețuri de nimic de către marii plantatori portughezi stabiliți în Brazilia... Astăzi negrii din Mozambic nu mai sînt vînduți în America. Ei sînt însă mai crunt exploatați de latifundiarii portughezi care au acaparat cele mai bune pămînturi din Mozambic. Pe acest mare teritoriu cresc cele mai diverse plantații, de la cauciuc la cafea și cacao, de la trestia de zahăr la lemnul de abanos. In subsolul țării colonialiștii portughezi au descoperit imense zăcăminte de cupru, uraniu, bauxită, mangan etc. În Mozambic numărul muncitorilor agricoli, care mor anual din cauza malariei este impresionant.

Viața pe plantațiile din Mozambic este cu adevărat o viață de închisoare pentru muncitorii agricoli locali. Aceștia nu beneficiază de nici un fel de asistență medicală. Cei bolnavi de friguri sînt în general izolați și lăsați în voia soartei... Cine scapă, scapă... Mîna de lucru nu costă aproape nimic în această colonie. În Mozambic, nu există organizații sindicale care să apere drepturile muncitorilor de pe plantații. Căpitănia guvernamentală din Lourenço Marquez interzice cu desăvîrșire orice întrunire și reuniune profesională.

Cafrii, care formează majoritatea populației din Mozambic dau însă mult de furcă colonialiștilor portughezi. Acolo unde jandarmul colonial nu s-a încumetat încă să pătrundă, cafrii sînt singurii stăpîni ai unor teritorii vaste, acoperite cu brusă și păduri virgine... De mai bine de cincizeci de ani, triburile de cafri continuă să se bată împotriva colonialiștilor portughezi. Regiunile aflate în stăpînirea cafrilor sînt guvernate de șefi locali, aleși dintre cei mai bătrîni membri ai tribului. Ei se conduc în general după propriile lor legi și după tradiții. Ce păcat însă că nivelul economiei regiunilor stăpînite de cafri se reduce la nivelul gospodăriei patriarhale... Lupta cafrilor împotriva colonialiștilor portughezi și a jandarmilor locali a avut totuși consecințe favorabile și în rîndul celorlalte naționalități din Mozambic. Astăzi mamașii sînt cei mai înverșunați dușmani ai colonialiștilor. Alături de aceștia mai luptă cu mult eroism și cei din triburile moudju și muzimba.

Absența căilor de comunicații au făcut ca inchizitorii portughezi să nu reușească să reprime răscoalele frecvente ale acestor triburi. Pentru a limita efectele unei răscoale generale, căpitănia din Lourenço Marquez a fost nevoită să acorde acestor triburi de luptători unele privilegii...

Regiunea fluviului Zambezi însă, una dintre cele mai fertile regiuni din Mozambic se află în întregime sub controlul colonialiștilor portughezi. În apropierea acestui fluviu, se află uriașe suprafețe cultivate cu bumbac și orez, proprietatea societății comerciale „Comptoir General do Mozambic". Această societate deține în proprietatea sa mai mult de 600.000 ha., cultivate cu bumbac, orez și trestie de zahăr. „Agropecuaria Ltd Lisboa" este o altă societate care concurează la exploatarea nemiloasă a coloniei. Sediul acestor mari monopoluri agrare din Lourenço Marquez este păzit în permanență de un corp special de jandarmi. Administratorii delegați ai acestor trusturi colonialiste nu se deplasează niciodată pe plantații fără a fi însoțiți de jandarmii din localitatea cea mai învecinată.

În Mozambic domnește liniște — scrie ziarul catolic „El povo catolico" din Lisabona... Colonialiștii cei mai înrăiți și latifundiarii din această colonie nu sînt însă de aceeași părere cu oficiosul catolic din capitala Portugaliei.. Ei se întreabă cu neliniște pînă cînd va dura această acalmie în Mozambic? Valul mișcării de eliberare a popoarelor din Africa va cuprinde în curînd și „țara unde nu se petrece nimic deosebit", acest pămînt străvechi al Africii, înrobit de colonialiști. Și liniștea despre care se vorbește la Lisabona este semnul cel mai sigur de prevestire a furtunii care se apropie și care va sili pe jandarmii din Mozambic să-și facă valizele...

G. CUIBUȘ

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".